

lediget ved en Forkastelse af Overenskomsten, og ud fra denne Betragtning maa Flertallet formene, at man bedst varetager Grønlændernes Interesser ved at vedtage Overenskomsten, der giver Grønlænderne en større Beskyttelse, end de hidtil har haft.

Flertallet er paa det rene med, at hvis det forholder sig rigtigt, hvad der paastaas fra visse Sider, at Frederik den Sjettes Kyst er lettere tilgængelig, end man tidligere har troet, saa kræver Omsorgen for Grønlænderne fremtidig stor Agtpaaagivenhed og Initiativ fra vor Regerings Side, navnlig med Hensyn til Foranstaltninger til Beskyttelse af de paa Frederik den Sjettes Land boende Grønlændere og ved Fastsættelsen af Grænserne for Angmagssalikedistriktet samt ved Udfærdigelsen af de Særbestemmelser, der skal skærme Grøn-lændere, der opholder sig paa Strækningen Nord for Lindensfjord.

I Henshold til ovenstaaende Bemærkninger og under Hensyn til Ønskeligheden af et fortsat godt og venskabeligt Forhold til vort norske Broderfolk maa Flertallet betragte en Vedtagelse af denne Overenskomst som den Løsning, der paa Sagens nuværende Standpunkt bedst tjener Danmarks og Grøn-lændernes Interesser, og indstiller derfor, at Tinget meddeler sit Samtykke til, at Regeringen afslutter den foreslaaede Overenskomst.“

Det første *Mindretal* (Effersøe, Ellinger, Schovelin og H. Trier) udtalte:

„Mindretallet skal fremhæve denne Sags overordentlig store Betydning og dermed ogsaa Betydningen af Sagens rigtige og forsvarlige Afgørelse.

Det Arbejde, som Danmark har udført i Grønland i de sidste 200 Aar, har haft til Formaal at beskytte, pleje og udvikle det lille grønlandske Samfund. Vort Arbejde, som har vundet hele den civiliserede Verdens Anerkendelse, har været vanskeligt, og der har ofte, navnlig i nyere Tid, været delte Meninger her i Landet om, hvilke Fremgangsmaader der maatte være de rette, men Maalet har altid været det samme: Grøn-lændernes Vel. Vi er nu efterhaanden blevet enige om, at ubesindig Eksperimenteren ikke er paa sin Plads, og at det er aldeles nødvendigt, indtil videre, at forebygge enhver ukontrolleret Paavirkning af Grønlænderne udefra. Nyordning med Hensyn til Adgangen til Landet, være sig til Fangst eller andet, bør ikke finde Sted, medmindre saavel Regering som Rigsdag føler sig fuldt forvissede om, at den vil tjene til Grønlændernes Vel. Da denne Sag ikke foreligger saaledes for os, kan Mindretallet ikke for Tiden anbefale Landstinget at give sit Samtykke til Afslutningen af den forelagte Overenskomst med Norge.